

29 січня 2024 року в Україні відбувається вшанування пам'яті Героїв Крут. Бій під Крутами став символом героїзму молодого покоління в боротьбі за незалежність України.

Історична довідка

Перша незалежність

У 1917 році постала Українська Центральна Рада та створена нею Українська Народна Республіка.

Прихід до влади у Росії більшовиків у жовтні 1917 році становив загрозу для України. Вони прагнули встановити контроль над Україною. У грудні більшовицький уряд Росії (Рада народних комісарів) направив ультиматум Українській Центральній Раді. В ньому йшлося про виконання таких умов: дозволити переміщення більшовицьких військ із фронту на Дон і відмовитися від утворення Українського фронту. Українці відхилили вимоги і звинуватили росіян у розпалюванні ворожнечі. Раднарком, своєю чергою, оголосив Центральну Раду “в стані відкритої війни проти Радянської влади в Росії і на Україні”.

7 січня 1918 року більшовики оголосили загальний наступ на Україну. У середині січня 1918-го вони встановили контроль майже на всьому Лівобережжі та просувалися на Київ. За таких умов 22 січня 1918 року Українська Центральна Рада IV Універсалом проголосила незалежність Української Народної Республіки.

Напередодні бою

Після захоплення Полтави, вздовж залізниці на захід наступала більшовицька так звана 1-а Революційна армія, а з Гомеля на Бахмач – 2-а. Саме там, де сходилися дві залізничні колії, вони планували об'єднатися.

Тривалий час найбоєздатнішою українською частиною на Чернігівщині був бойовий відділ 1-ї Української військової юнацької школи сотника Аверкія Гончаренка. Спільно з іншими військовими підрозділами та добровольцями 25–27 січня вони героїчно обороняли вузлову залізничну станцію Бахмач. Однак під загрозою оточення оборонці змушені були відступити до станції Крути, де почали укріплюватися.

28 січня у Бахмачі обидві радянські армії з'єдналися. Командував ними Михайло Муравйов. Більшовики почали рухатися в бік Києва. На підступах до столиці Муравйов закликав: “Наше бойове завдання – взяти Київ... Жаліти київських мешканців нема чого, вони терпіли гайдамаків – нехай знають нас і одержать відплату. Жодного жалю до них! Кров'ю заплатять вони нам. Якщо треба, то каменя на камені не залишимо”.

Проте вже наступного дня на станції Крути їхній наступ зупинили українські частини, до яких підійшло підкріплення – учні Київської юнацької військової школи імені Богдана Хмельницького та Помічного студентського куреня Січових стрільців (18–20-річні юнаки з Університету святого Володимира, Українського народного університету, Київської гімназії Кирила та Мефодія). Здебільшого вони були неготовими до військових дій і мали погане озброєння. До курсантів юнацької школи, студентів і гімназистів приєдналися близько 80 добровольців із підрозділів Вільного козацтва з Ніжина.

29 січня 1918 року на залізничній платформі в Крутах перебувало до 520 українських вояків, юнаків і студентів, озброєних 16 кулеметами та однією гарматою. Росіяни вдесятеро переважали, мали бронепотяг та артилерію.

Військами УНР під Крутами командував Аверкій Гончаренко. Завдяки вигідній позиції і героїзму, українцям вдалося завдати росіянам значних втрат і стримати наступ до темряви. Потім, під тиском ворога, українські бійці організовано відступили до ешелонів і вирушили в бік Києва, руйнуючи за собою залізничні колії. Але одна студентська чота – 27 хлопців, заблукавши у темряві, повернулися до станції Крути, яка на той час уже була зайнята більшовиками. Вони потрапили в полон. Хлопців кували, а потім стратили. Згодом майже всіх героїв поховали на Аскольдовій могилі у Києві.

Українців під Крутами загинуло, за різними оцінками, 70–100 осіб. На сьогодні відомі прізвища 20 з них. Це студенти Народного університету Олександр Шерстюк, Ісидор Пурик, Борозенко-Конончук, Головащук, Чижов, Сірик, Омельченко (сотник); студенти Київського університету святого Володимира Олександр Попович, Володимир Шульгин, Микола Лизогуб, Божко-Божинський, Дмитренко, Андріїв; гімназисти 2-ї Кирило-Мефодіївської гімназії Андрій Соколовський, Євген Тернавський, Володимир Гнаткевич, Григорій Піпський, Іван Сорокевич, Павло Кольченко (прапорщик), Микола Ганкевич.

Втрати більшовицьких військ сягали 300 вояків.

Брестський мирний договір

Затримавши ворога на чотири дні, українські війська дали змогу укласти мир між урядом Української Народної Республіки і державами Четверного союзу. Перемовини закінчилися 9 лютого 1918 року підписанням Брестського мирного договору. Він визначав:

- визнання Четверним союзом самостійної Української Народної Республіки суб'єктом міжнародних відносин;
- спільні кордони УНР та Австро-Угорщини на довоєнних межах (Холмщина та Підляшшя відходили Україні); Східна Галичина та Буковина виділені в окремий коронний край;
- кордон із Польщею, що мав бути визначений комісією “на основі етнографічних відносин і бажань людности”;
- відмову сторін від взаємних претензій на відшкодування збитків, спричинених війною;
- обмін військовополоненими та встановлення дипломатичних відносин;
- постачання УНР іншій стороні до 31 липня 1918 року 60 мільйонів пудів хліба, 2750 тисяч пудів м'яса, іншої сільгосппродукції та промислової сировини;
- додаткову умову – грошова позика в 1 мільярд карбованців і збройна допомога Українській Народній Республіці у боротьбі з більшовиками.

Тим часом 4 лютого 1918 року більшовицькі війська Михайла Муравйова підійшли до Києва. Під гуркіт гармат Центральна Рада приймала важливі закони – про ліквідацію права власності на землю та демобілізацію.

Через два дні почався масований артилерійський обстріл, ще через 3 дні муравйовці ввірвалися у місто. 11 лютого 1918 року більшовики проголосили в Києві Українську Робітничо-Селянську Республіку та її Народний секретаріат.

У квітні 1918 року завдяки підтримці німецьких та австро-угорських військ (відповідно до Брестського договору) українці звільнили від більшовиків майже всю Україну. Отже, бій під Крутами став боєм за майбутнє України.

Завдяки звитязі та сміливості українських вояків ворожий наступ більшовиків на Київ було зупинено на кілька днів, коли тривали переговори між Українською Народною Республікою і країнами Четверного союзу. Важливо було, аби на той момент українська столиця перебувала під контролем Центральної Ради. 9 лютого 1918 року Брестський мирний договір було підписано. Він означав визнання самостійної Української Народної Республіки суб'єктом міжнародних відносин.

Важливі акценти:

- бій під Крутами став успішною оборонною операцією з переважаючими силами ворога, наступ якого зупинив на декілька днів. Це дало змогу представникам Української Народної Республіки підписати Брестський мирний договір із країнами Четверного союзу;
- Брестський мир означав визнання самостійної Української Народної Республіки суб'єктом міжнародних відносин;
- незалежність Української Народної Республіки довелося захищати від російської військової агресії, ворогові протистояли молоді добровольці;
- згодом українські війська за підтримки німецьких та австро-угорських (відповідно до Брестського договору) звільнили від більшовиків практично всю Україну;
- події Української революції засвідчили: державність без армії неможлива;
- сміливість та жертовність учасників бою зробила їх прикладом для майбутніх поколінь захисників України. З ними порівнюють захисників Донецького аеропорту в теперішній російсько-українській війні. Тому Героїв Крут називають першими кіборгами.